

т"оэ

Intro

Today we will בע"ה learn דף מ"ב of מסכת נדרים of מסכת נדרים of some of the topics we will learn about include.

The Halachos regarding a מודר הנאה's benefits from the מודר מ'מדיר, field with its fruits.

And the distinction whether the נדר was made was made, during a non-Shmitah year;

OR

בשביעית, during the Shmitah year

The Halachos regarding a מודר מאכל's benefits from the שדה ופירות's שדה ופירות צ'מדיר

The distinction between נכסים אלו עליר

If the מדיר tells the מדר מדר "THESE assets are prohibited for you," in which he intends for the נדר to remain forever, even לכשיצא ברשותו;

And נכסי עליך

The מודר tells the מודר "MY assets are prohibited to you," in which he only intends for the ברשותו to be effective ברשותו, while he owns it.

However he does NOT intend for the דדר to be effective נדר to be, when he does NOT own it.

Some of the terms and concepts we will learn about include

אין אדם אוסר על חבירו דבר שאינו ברשותו

A person CANNOT place a נדר on his friend, to prohibit an object that he does NOT own. However,

אדם אוסר על חבירו

דבר שברשותו אפילו לכשיצא מרשותו

A person can place a נדר to prohibit an object that he DOES own, and the נדר continues on, even after he does NOT own it.

So let's review ...

Zugt Di Mishnah

המודר הנאה מחבירו

לפני שביעית

In a case where the מודר is prohibited in ALL benefits from his friend based on a Neder made before the Shmitah year;

אינו יורד לתוך שדהו

ואינו אוכל מן הנוטות

The מודר is prohibited to enter the מודיר; field, and to eat the פירות, even those that can be eaten without entering the field.

The reason he is prohibited in both שדה ופירות during the non-Shmitah years is simply, because our Mishnah concurs with רבי אליעזר (Daf 32B) that holds אפילו ויתור

אסור במודר הנאה

Even minor benefits such as entering a field, for which people do NOT charge money, are forbidden to a מודר הנאה

However the Mishnah teaches that he is prohibited EVEN during the Shmitah year. And the question is, how can the מדיר make a שדה ופירות for Shmitah, in which the שדה ופירות, ownerless?

והא אין אדם אסור על חבירו דבר שאינו ברשותו

A person CANNOT place a נדר on his friend, to prohibit an object that he does NOT own?

The Gemara cites רב ושמואל who explain אדם אוסר דבר שברשותו

אפילו לכשיצא מרשותו

A person can place a נדר to prohibit an object that he DOES own, and the נדר continues on, even after he does NOT own it.

And the Mishnah refers to a case of

נכסים אלו עליך The מדר tells the מדר "THESE asset

The מודר מודר מודר מודר מדיר מדיר מדיר tells the מודר מדיר tells the ישרט, in which he intends for the נדר to remain forever, even לכשיצא מרשותו.

Dedicated By: _

Therefore

לפני שביעית

אין יורד לתוך שדהו

ואינו אוכל מן הנוטות

אע"פ שהגיע שביעית

If the מדיר makes the Neder ברשותו, before Shmitah, the מודר may NOT enter the field and eat the פירות, even כשיצא מרשותו, during Shmitah.

However,

ואם בשביעית נדר

אין יורד לתוך שדהו

אבל אוכל מן הנוטות

If the מדיר makes the נדר during Shmitah, the נדר is NOT effective for פירות, and the מודר MAY eat the פירות without entering the field, because

פירי דהפקירא אינון

The מדיר does NOT own the fruits, and

אין אדם אוסר על חבירו

דבר שאינו ברשותו

However

אין יורד לתוך שדהו

The מודר may NOT enter the field, even though

ארעא נמי אפקרה

The מדיר does NOT own the field either?

The Gemara cites two explanations.

עולא explains

בעומדין אילנות על הגבולים

The Mishnah refers to the trees situated at the edge of the field, and

אין יורד לתוך שדהו

Because, as the Ran explains

לא אפקרא ארעא להכי

The field does NOT become הפקר for לקיטת פירות that can be picked without entering the field.

However

בעומדין אילנות באמצע שדהו

יורד לתוך שדהו

The מודר MAY enter the field to pick fruits from the trees situated in the center of the field, because

אפקרא ארעא להכי

The field DOES become הפקר for לקיטת פירות that

CANNOT be picked without entering the field.

3

2.

ר' שמעון בן אליקים explains that the Mishnah refers even to בעומדין אילנות באמצע שדהו

The trees situated in the center of the field - and אין יורד לתוך שדהו

Because

גזירה שמא ישהא בעמידה

The Chachamim initiated a גזירה that one should NOT enter the field for לקיטת פירוח, because he might remain in the field when he is no longer, לוקט פירות.

The Mishanah concludes, however נדר הימנו מאכל

In a case in which the מודר is only prohibited in food; לפני שביעית

יורד לחור שדהו

If the מדיר makes the נדר before the Shmitah year, the מודר MAY enter the מדיר's field, even during the non-Shmitah year, because

ליכא אכילה

This is NOT a הנאה of food.

However

ואינו אוכל מן הפירות

The מודר is may NOT eat פירות, even during Shmitah,

because

איכא אכילה

This IS a הנאה of food.

And

אדם אוסר דבר שברשותו

אפילו לכשיצא מרשותו

However

ובשביעית

יורד ואוכל

If the מדיר makes the נדר during a Shmitah year, he MAY enter the field and eat the פירות, because

פירי וארעא דהפקירא אינון

The מדיר does NOT own the field, or the פירות.

=======

5

The Gemara cites י לקיש לקיש ר' regarding a case of נכסי עליר נכסי עליר

The מודיר cells the מודר מודר "MY assets are prohibited to you," in which he only intends for the ברשותו to be effective ברשותו while he owns it. However, he does NOT intend for the to be effective לכשיצא ברשותו, when he does NOT own it.

Therefore

לפני שביעית

אין יורד לתוך שדהו

ואין אוכל מן הנוטות

If the מדיר makes the מדיר during a non-Shmitah year, the מודר may NOT enter the field and eat the פירות during the non-Shmitah years, because

ברשותו הם

The מדיר owns the שדה ופירות.

However, unlike the case of the Mishnah, in this case הגיע שביעית

אינו יורד לתוך שדהו

אבל אוכל הוא את הנוטות

During the Shmitah year, the מודר may NOT enter the field; either,

בעומדין אילנות על הגבולים

In which

אין יורד לתוך שדהו

Because

לא אפקרא ארעא להכי

OR even

בעומדין אילנות באמצע שדהו

In which

אין יורד לתוך שדהו

Because

גזירה שמא ישהא בעמידה

However, unlike the case of the Mishnah, in this case אבל אוכל הוא את הנוטות

The פירות MAY eat the פירות without entering the field, because

פירי דהפקירא אינון

The מדיר does NOT own the fruits, and

לא אסרו לכשאינו ברשותו

The מדיר did NOT intend for the נדר to continue after they left his ownership.

Based on a Mishnah later, the Gemara points out that 'ר יוחנן וריש לקיש do not disagree with רב ושמואל. They all agree that

אדם אוסר דבר שברשותו אפילו לכשיצא מרשותו

However, they are each discussing a different case: רב ושמואל, AND the Mishnah, are speaking of a case of נכסים אלו עליר

The מודר tells the מודר "THESE assets are prohibited for you," in which he intends for the נדר to remain forever, even לכשיצא מרשותו. Therefore,

אינו אוכל מן הנוטות אע"פ שהגיע שביעית

While יוחנן וריש לקיש are speaking of a case of נכסי עליך are speaking of a case of

The מדיר cells the מודר מודר "MY assets are prohibited to you," in which he only intends for the דר to be effective ברשותו while he owns it. However, he does NOT intend for the to be effective לכשיצא ברשותו, when he does NOT own it. Therefore,

הגיע שביעית אוכל הוא את הנוטות

